

Cuprins

<i>Michel Henry sau regândirea fenomenologică a trupului și a În-trupării: de la corpul lumii la trupul Vieții</i> (IOAN I. ICĂ JR)	5
---	---

*

INTRODUCERE. Problema întrupării	23
--	----

I

Răsturnarea fenomenologiei

§ 1. Obiectul fenomenologiei: chestiunea „apariției”	51
§ 2. Indeterminarea inițială a presupuzițiilor fenomenologice ale fenomenologiei. „Principiile fenomenologiei”	55
§ 3. Prejudecata ascunsă a presupuzițiilor fenomenologiei. Reducția ruinătoare a oricărei „apariții” la faptul de a apărea al lumii	62
§ 4. Criza fenomenalității la Heidegger. Sărăcia ontologică a faptului de a apărea al lumii	70
§ 5. Criteriul limbajului. Avansul decisiv și limitele interpretării fenomenologice a limbajului	76
§ 6. Paradoxul „lumii” ca putere de derealizare . . .	79

§ 7. Chestiunea devenită crucială a <i>impresiei</i> înțeleasă drept fondatoare a realității. Problema statutului ei fenomenologic. Intenționalitate și impresie .	83
§ 8. Venirea în afară din sine a impresiei în fluxul temporal și distrugerea ei	88
§ 9. Originea „impresiei originare”. Inevitabila trimitere a unei fenomenologii a impresiei spre fenomenologia vieții	94
§ 10. Pasivitatea originară a impresiei și „patima” ei în afectivitatea transcendentală a vieții. Prezentul viu	98
§ 11. Chestiunea faptului de a apărea originar și cogito-ul lui Descartes. Trei interogații fundamentale implicate de el	105
§ 12. Răstălmăcirea cogito-ului cartezian de către Husserl. Consecințele ei: denigrarea vieții singulare și înlocuirea ei prin „esența” vieții în virajul tematic al metodei fenomenologice	114
§ 13. Analiza virajului tematic. Aporia metodei fenomenologice	122
§ 14. Ultima tentativă de a depăși aporia. Problema „datului-în-imaginare” al vieții invizibile	125
§ 15. Auto-revelarea originară a vieții ca fundament al metodei fenomenologice. Răspuns problemei filozofice generale privitoare la posibilitatea de a gândi viața	132

II

Fenomenologia trupului

§ 16. Faptul de a apărea și conținutul lumii: chestiunea „lumii sensibile”	145
§ 17. Critica radicală a lumii sensibile. Extensiunea și limitele reducăției galileene	149

§ 18. Contra-reducția carteziană	157
§ 19. Critica husserliană a reducerii galileene în <i>Krisis</i>	161
§ 20. Întoarcere la analiza corpului sensibil mundan. Trimiterea corpului simțit spre corpul transcendent care-l simte. Ambivalența conceptului „sensibil”	165
§ 21. Tentativa de a depăși opoziția corpului care simte și a corpului simțit: problematica ultimului Merleau-Ponty și absolutizarea Sensibilului . .	171
§ 22. Dublarea corpului transcendent. Corporalitatea originară imanentă care-și găsește esența în viață	174
§ 23. Generarea trupului în Viața absolută. Caracteristicile fenomenologice originare ale trupului ce decurg din această generare	179
§ 24. De la concepția grecească despre corp la fenomenologia trupului. Problematicile fundamentale ale lui Irineu și Tertulian	186
§ 25. Interpretarea radicală a trupului ca materie fenomenologică a vieții și ca auto-revelare a ei. Cogito-ul creștin al lui Irineu	195
§ 26. Analitica lui „eu pot”. Puterea-de-a-se-mișca drept condiție a puterii-de-a-atinge și a oricărei puteri atribuite corpului. Condillac și Maine de Biran .	201
§ 27. Trupul, memorie imemorială a lumii	211
§ 28. Trupul, loc de donație al unui corp necunoscut — dat înaintea senzației și înaintea lumii. Structurarea și proprietățile „corpului organic”	213
§ 29. Posibilitatea originară a acțiunii ca pulsiune trupească a corpului organic. Realitatea practică invizibilă a conținutului lumii. Constituirea și statutul corpului obiectiv propriu	219
§ 30. Teoria constituirii corpului propriu în capitolul III din <i>Ideen II</i> . Tripla ocultare a posibilității transcendente a lui „eu pot”, a existenței corpului organic, a localizării asupra lui a impresiilor noastre	226

§ 31. Întoarcere la hiasm. Ce înseamnă „a fi atins”. Fenomenologia pielii ca încheiere a teoriei constituirii corpului propriu	231
§ 32. Întoarcere la teza lui Condillac. Auto-erotismul statuii: trupul ca loc al pierzaniei. Trecere necesară de la o fenomenologie a trupului la o fenomenologie a Întrupării	239

III

Fenomenologie a Întrupării: mântuirea în sens creștin

§ 33. Recapitularea rezultatelor obținute la capătul răsturnării fenomenologiei și al analizei fenomenologice a trupului	245
§ 34. Chestiunea lui „eu pot” într-o fenomenologie a Întrupării	250
§ 35. Iluzia și realitatea lui „eu pot”	258
§ 36. Uitarea vieții și evocarea ei în patosul praxisului cotidian	266
§ 37. Uitarea vieții și evocarea ei patetică în angoasă	272
§ 38. Duplicitatea faptului de a apărea și dublarea angoasei	280
§ 39. Dorința și „saltul în păcat”	285
§ 40. Cele două trupuri transcendentale ale relației erotice. Ego-ul descrierii	292
§ 41. Relația erotică în imanența vieții: eșecul dorinței	298
§ 42. Relația erotică în faptul de a apărea al lumii. Repetarea eșecului	305
§ 43. Reducția în epoca nihilismului a relației erotice la sexualitatea obiectivă	310
§ 44. Viața e fără „de ce”. Viața este bună	316
§ 45. Treptele pasivității: de la cartea Facerii la Prologul lui Ioan	321

§ 46. Calea mântuirii după Irineu și după Augustin .	327
§ 47. Experiența celuiilalt în fenomenologia vieții . .	335
§ 48. Relația cu celălalt potrivit creștinismului: corpul mistic al lui Hristos	345
CONCLUZIE. Dincolo de teologie și fenomenolo- gie: Arhi-inteligibilitatea ioaneică	355